

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 1 grudnia 2023 r.
KIGEiT/1461/11/2023

Szanowny Pan
Piotr Leśnowolski
Burmistrz Gminy Jedlnia-Letnisko
ul. Radomska 43
26-630 Jedlnia-Letnisko

Szanowny Pan
Jacek Oko
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Szanowny Panie Burmistrzu,

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT), jako podmiot zrzeszający m.in. operatorów sieci ruchomych, w związku z obwieszczeniem o wyłożeniu w dniu 24 listopada br. do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Jedlnia-Letnisko¹ przedkłada uwagi do jego zapisów ograniczających na obszarze objętym planem wysokość obiektów infrastruktury technicznej (§ 34 ust. 1 pkt 5) i w szczególności obiektów z zakresu łączności telekomunikacyjnej (§ 34 ust. 7 pkt 2) do 10 metrów, jako zapisów w praktyce uniemożliwiających rozwój infrastruktury sieci ruchomych, a tym samym wprost sprzecznych z powszechnie obowiązującymi przepisami rangi ustawowej.

Na wstępie Izba zwraca uwagę, że infrastruktura telekomunikacyjna, w tym infrastruktura sieci ruchomych, ma szczególnie w obecnych czasach kluczowe znaczenie zarówno z punktu widzenia zapewnienia usług o charakterze podstawowym (takich jak łączność głosowa czy dostęp do sieci internet) czy względów bezpieczeństwa (połączenia na numery alarmowe, lokalizacja w sytuacjach zagrożenia i in.). Z tego względu, nie tylko w świetle obowiązujących przepisów (o czym poniżej), ale także z punktu widzenia celu publicznego jaki realizuje infrastruktura telekomunikacyjna, niezwykle istotne jest aby obowiązujące i projektowane zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie wykluczały w praktyce możliwości lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej sieci ruchomych.

W aktualnym stanie prawnym (art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dalej jako „megaustawa”), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Dodatkowo, zgodnie z art. 46 ust. 1a megaustawy, nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w art. 46 ust. 1 megaustawy, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Z kolei art. 46 ust. 2

¹ <https://jedlnia.biuletyn.net/?bip=2&cid=1144&id=7551>

i 3 megaustawy wprowadzają określone zasady związane z lokalizowaniem infrastruktury telekomunikacyjnej z punktu widzenia planowania przestrzennego. Natomiast art. 48 megaustawy przewiduje uprawnienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej do skarżenia, w zakresie telekomunikacji, uchwał w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

Podkreślić należy, że wszystkie powyższe przepisy, przyjęte w 2010 r. i dodatkowo wzmocnione nowelizacją z 2019 r., stanowiły odpowiedź ustawodawcy na nieuzasadnioną praktykę wprowadzania do miejscowych planów zakazów bezpośrednich lub pośrednich dotyczących możliwości lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej (przede wszystkim sieci ruchomych). Tego rodzaju zapisy są całkowicie nieuzasadnione z punktu widzenia podstawowego celu jaki realizuje infrastruktura telekomunikacyjna (czyli zapewnienie łączności publicznej) oraz bezpieczeństwa jej eksploatacji dla ogółu ludności, które jest zagwarantowane innymi przepisami (w tym ustawą Prawo ochrony środowiska wraz z jej aktami wykonawczymi).

W tym kontekście chcielibyśmy zwrócić uwagę na zapisy konsultowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które przewidują ograniczenie na obszarze objętym planem wysokości obiektów z zakresu łączności telekomunikacyjnej (§ 34 ust. 7 pkt 2) oraz generalnie infrastruktury technicznej do 10 metrów. **Kryterium w postaci maksymalnej wysokości zabudowy jest absolutnie kluczowym dla infrastruktury telekomunikacyjnej sieci ruchomych, w tym przede wszystkim z punktu widzenia realizacji takich obiektów jak wolno stojące maszty antenowe.** Tego rodzaju obiekty, z uwagi na cel który realizują, tj. pokrycie zasięgiem odpowiedniego obszaru, w szczególności na obszarach o niskiej i rozproszonej zabudowie, muszą mieć odpowiednią wysokość. Aby taki sygnał, odpowiedniej jakości i na odpowiednim obszarze, mógł zostać zapewniony, konieczne jest wyniesienie anten stacji bazowej na niezbędną wysokość. W tego rodzaju przypadkach funkcję taką realizuje maszt/wieża, która umożliwia umieszczenie anten na odpowiedniej wysokości (ok. 50-60 m.). Określenie maksymalnej wysokości dla infrastruktury technicznej (w tym stacji bazowych telefonii komórkowej) jako 10 metrów wyklucza zatem z technicznego punktu widzenia możliwość realizacji infrastruktury sieci mobilnej w postaci masztów wolnostojących, które są standardowym sposobem realizacji infrastruktury sieci ruchomych na obszarach o takiej charakterystyce zabudowy.

Nie ma zatem żadnego uzasadnienia, aby na terenie objętym projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wyłączyć możliwość lokalizowania stacji bazowych, czyli inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. **Tego typu inwestycje są niezbędne do prawidłowego pokrycia zasięgiem określonego terenu, a w konsekwencji tego, aby ludzie mieszkający na danym terenie mieli zapewnioną jakościową łączność mobilną.**

Warto podkreślić, że inwestycje telekomunikacyjne, w tym stacje bazowe, są inwestycjami powtarzalnymi, a **procedura ich wybudowania i uruchomienia jest ściśle uregulowana przepisami, zarówno dotyczącymi kwestii stricte budowlanych** (odpowiedni tryb realizacji w myśl przepisów Prawa budowlanego), **jak i także powszechnie obowiązującymi przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie ochrony przed polem elektromagnetycznym.** W szczególności zwracamy uwagę, że po wybudowaniu stacji bazowej, a przed jej uruchomieniem, inwestor jest ustawowo zobowiązany przeprowadzić badanie pól elektromagnetycznych (przy czym pomiary wykonuje niezależne laboratorium posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji) i zgłosić odpowiednim organom zamiar rozpoczęcia eksploatacji instalacji. **Obowiązujące w Polsce normy pola elektromagnetycznego (PEM) określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia są takie same jak w większości państw UE oraz świata i są oparte o zalecenie Rady Europejskiej 1999/519/EC oraz wytyczne ICNIRP (Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony przed**

Promieniowaniem Niejonizującym) zaktualizowane w 2020 r. **Co najistotniejsze, zgodnie z przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska, normy te muszą być bezwzględnie dotrzymane we wszystkich miejscach dostępnych dla ludności, zdefiniowanych jako wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalone według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości** (art. 124 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Jednocześnie zwracamy uwagę, że z powszechnie dostępnych w publicznej bazie danych SI2PEM (si2pem.gov.pl) wyników prowadzonych pomiarów pola elektromagnetycznego (PEM) dla stacji bazowych **w sposób jednoznaczny wynika, że operatorzy sieci ruchomych dotrzymują obowiązujących limitów PEM**. Wg danych z SI2PEM.gov.pl średnia wartość PEM z pomiarów wynosi poniżej 2 V/m (przy obowiązujących normach do 28-61 V/m), a sama baza zawiera (na moment sporządzania niniejszego pisma) wyniki z prawie 1 miliona (!) punktów pomiarowych na terenie całego kraju. Biorąc zatem pod uwagę, że bezpieczeństwo działania stacji bazowych na całym etapie ich eksploatacji zapewniają powszechnie obowiązujące przepisy dotyczące ochrony przed polem elektromagnetycznym, również z tego punktu widzenia brak jest jakichkolwiek merytorycznych podstaw do określenia w planach miejscowych warunków w praktyce eliminujących lokalizowanie stacji bazowych telefonii komórkowej, takich jak choćby wyżej wspomniane zapisy projektowanego planu miejscowego na terenie Gminy Jedlnia-Letnisko.

W związku z powyższym, jako Izba zwracamy się o zmianę projektu planu miejscowego poprzez wykreślenie wyżej przywołanych zapisów § 34 ust. 7 pkt 2 oraz § 34 ust. 1 pkt 5 stanowiących bezpośrednie lub pośrednie zakazy lokalizowania infrastruktury sieci telekomunikacyjnej sieci ruchomych na obszarze Gminy, co jest nie tylko niezgodne z obowiązującymi przepisami (art. 46 megaustawy), ale również w znaczący sposób utrudnia zapewnienie odpowiedniego zasięgu sieci ruchomych na terenie całej Gminy, ze szkodą dla użytkowników końcowych.

Jednocześnie apelujemy do Prezesa UKE o podjęcie stosownych działań, a w szczególności w przypadku zachowania w finalnej wersji planu miejscowego wyżej przywołanych zapisów, niezgodnych z powszechnie obowiązującymi przepisami megaustawy, zwracamy się do Prezesa UKE o skorzystanie z jego ustawowych uprawnień przewidzianych w art. 48 megaustawy, dotyczących możliwości zaskarżenia, w zakresie telekomunikacji, uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

z poważaniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

Do wiadomości:

Ministerstwo Cyfryzacji, Departament Telekomunikacji